

Brüsszel, 2025. május 13.
(OR. en)

8835/25

Intézményközi referenciaszám:
2025/0117 (NLE)

ANTIDISCRIM 37
COCON 32
COHOM 64
COPEN 119
DROIPEN 49
EDUC 143
FREMP 114
JAI 574
MIGR 161
SOC 275
STATIS 32

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Tárgy:	javaslat A TANÁCS HATÁROZATA az Európai Unió által az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részres Felel Bizottságának 18. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében a tíz Részres Államnak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetek elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspont

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 245 final.

Melléklet: COM(2025) 245 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.5.13.
COM(2025) 245 final

2025/0117 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részes Felei Bizottságának 18. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében a tíz Részes Államnak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetek elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspontról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye (a továbbiakban: isztambuli egyezmény vagy egyezmény) Részes Felei Bizottságának 2025. június 5–6-i 18. ülésén az egyezmény végrehajtásáról szóló, tíz Részes Államnak címzett nyolc ajánlástervezet és két következtetéstervezet tervezett elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat².

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Az isztambuli egyezmény

Az isztambuli egyezmény átfogó és harmonizált szabályrendszert hoz létre a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése és leküzdése érdekében Európában és azon kívül. Az egyezmény 2014. augusztus 1-jén hatályba lépett.

Az EU 2017 júniusában aláírta az egyezményt, és 2023. június 28-án két jóváhagyó okirat letétbe helyezésével lezárta a csatlakozási eljárást, aminek következtében az egyezmény 2023. október 1-jén hatályba lépett az EU számára. Az Unió a kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében csatlakozott az egyezményhez, nevezetesen az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések¹, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügygel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések² tekintetében. Az egyezményt valamennyi uniós tagállam aláírta, és 22 megerősítette³.

2.2. A Részes Felek Bizottsága

A Részes Felek Bizottsága⁴ az egyezmény Részes Feleinek képviselőiből áll. A Részes Feleknek törekedniük kell arra, hogy a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésével és leküzdésével foglalkozó, lehető legmagasabb rangú szakértőket jelöljék ki, akik ellátják a képviseletüket⁵. A Részes Felek Bizottságának feladatait az eljárási szabályzatának⁶ 1. szabálya sorolja fel. 2023. október 1-jén az EU az isztambuli egyezmény Részes Felévé, és ezáltal a Részes Felek Bizottságának tagjává vált (az egyezmény 67. cikkének (1) bekezdése).

¹ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügygel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 4. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ A megerősítések 2025. április 24-i állapota: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [A Részes Felek Bizottsága – isztambuli egyezmény: A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ A Részes Felek Bizottságára irányadó eljárási szabályzat 2.1.b szabálya.

⁶ A 2015. május 4-én elfogadott IC-CP(2015)2 dokumentum.

2.3. Az isztambuli egyezmény ellenőrző rendszere

Az isztambuli egyezmény, annak biztosítása érdekében, hogy a Részes Felek ténylegesen végrehajtsák rendelkezéseit, ellenőrző rendszert hoz létre⁷. A cél az egyezmény gyakorlati megvalósításának értékelése, valamint iránymutatás nyújtása a Részes Felek számára. Az ellenőrző rendszert két különálló, de egymással együttműködő szerv alkotja: egy független szakértői testület (a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépéssel foglalkozó szakértői csoport [a továbbiakban: GREVIO]) és a Részes Felek Bizottsága.

A GREVIO független szakértői csoport, amelynek feladata, hogy az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdésével összhangban országoként ellenőrizze az isztambuli egyezmény végrehajtását. Az ellenőrzési eljárást az egyezmény 68. cikke határozza meg. Az egyezmény 68. cikkének (1) bekezdésével összhangban az új Részes Feleknek a GREVIO által készített kérdőív alapján jelentést kell benyújtaniuk az egyezményt átültető jogalkotási és más intézkedésekről. A GREVIO jelentést készít az érintett fél által az egyezmény végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről, valamint javaslatokat és tanácsokat fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy az érintett Részes Fél hogyan kezelje a feltárt problémákat⁸.

A GREVIO jelentései alapján a Részes Felek Bizottsága az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban az érintett Részes Félnek szóló ajánlásokat fogadhat el az egyezmény végrehajtására vonatkozóan, és a végrehajtással kapcsolatos válasz benyújtását illetően határidőt határozhat meg. E rendelkezés alapján a Részes Felek Bizottsága ajánlásokat fogadott el a Részes Felek számára, amelyek különbséget tesznek azon intézkedések között, amelyeket a Részes Félnek a lehető leghamarabb meg kell hoznia, előírva, hogy a Részes Fél három éven belül tegyen jelentést a bizottságnak, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgőséggel bírnak. A hároméves időszak végén a félnek jelentést kell tennie a Részes Felek Bizottsága részére a neki címzett ajánlások végrehajtása terén elért előrehaladásról. Ezen információk, valamint a kapott további információk alapján a bizottság titkársága⁹ elkészíti a felülvizsgálat alatt álló felekre vonatkozó ajánlások végrehajtásáról szóló következtetéseket, amelyeket a Részes Felek Bizottsága fogad el.

Mivel szinte valamennyi fél esetében lezárult a kezdeti értékelési eljárás, a GREVIO 2022 végén úgy határozott, hogy az értékelés következő szakaszába lép. Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelést követő értékelési eljárásait körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és 2023-tól 2031-ig tart. Míg a kezdeti értékelés az Isztambuli Egyezmény mintegy 60 cikkére terjedt ki, az új tematikus értékelési eljárás 20 cikkel foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkel. Ezek a cikkek normákat határoznak meg a bűnüldöző hatóságokra, a büntető igazságszolgáltatás szereplőire, az áldozatoknak nyújtott általános támogató szolgálatokra és szakszolgálatokra, valamint az áldozatközpontú általános megközelítésre vonatkozóan. A cél e területek mélyrehatóbb értékelése, az egyes cikkek keretében elért eredményekre összpontosítva.

⁷ Az isztambuli egyezmény 1. cikkének (2) bekezdése.

⁸ Az isztambuli egyezmény 68. cikkének (10) bekezdése.

⁹ A végrehajtás és a jelentés felügyeletére vonatkozó alkalmazandó eljárást „A Részes Államoknak címzett ajánlások végrehajtásának felügyeletére vonatkozó keret” („Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties”) c. dokumentum ismerteti, amelyet a Részes Felek Bizottsága 2021. április 13-án fogadott el, IC-CP/Inf(2021)2.

A Bíróság a 2021. október 6-i 1/19 véleményében (isztambuli egyezmény) (EU:C:2021:832, 305. pont) megerősítette, hogy az egyezményből eredő kötelezettségek jelentős része lényegében a saját igazgatásának személyzetével, illetve az intézményeinek, szerveinek és hivatalainak helyiségeiben és épületeiben megforduló nyilvánossággal szemben is kötelező az Unióra nézve. Az első tematikus értékelési kör által érintett 20 konkrét rendelkezés esetében a Bíróság megerősítette, hogy e rendelkezések közül 17 az Unió és saját igazgatása tekintetében is alkalmazandó, nevezetesen az egyezmény 3., 31. és 48. cikke kivételével valamennyi fent említett rendelkezés. Ugyanakkor az Unió kötelezettségeinek terjedelmét az Unió sajátos jellegének és hatásköreinek figyelembevételével kell értelmezni. Különösen, mivel az uniós közigazgatás nem rendelkezik bűnüldözési hatáskörrel, a bűnüldözési ügyekre, mint például az azonnali távoltartási határozatok kibocsátására vonatkozó ajánlásokat úgy kell értelmezni, hogy azok szerint az Unió hatáskörén belül kell biztosítani az áldozat biztonságát, például azáltal, hogy az állítólagos elkövetők nem léphetnek be az intézmények helyiségeibe.

A Részres Felek Bizottsága legutóbbi, 2024. decemberi ülésén határozatot fogadott el a Részres Felek Bizottsága által a GREVIO első tematikus értékelési körének részeként elfogadott jelentésekre tekintettel elfogadandó ajánlásokról [IC-CP(2024)10 rev].

A Részres Felek Bizottságának eddigi gyakorlata az volt, hogy konszenzuson alapuló ajánlásokat és következtetéseket fogad el ülésein, amelyeket a Részres Felek legalább egyharmadának, a Részres Felek Bizottsága elnökének vagy a főtitkárnak a kérésére¹⁰ hívnak össze, általában évente kétszer.

2.4. A Részres Felek Bizottságának tervezett jogi aktusai

A Részres Felek Bizottsága a 2025. június 5–6-i 18. ülésén várhatóan elfogadja a következő, az első tematikus értékelési körön alapuló nyolc ajánlás- és három következtetéstervezetet (a továbbiakban: tervezett jogi aktusok vagy ajánlás- és következtetéstervezetek):

- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Albánia [IC-CP(2025)2-prov];
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Ausztria [IC-CP(2025)3-prov];
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Dánia [IC-CP(2025)4-prov];
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Finnország [IC-CP(2025)5-prov];
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Monaco [IC-CP(2025)6-prov];
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Montenegró [IC-CP(2025)7-prov];
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Spanyolország [IC-CP(2025)8-prov];
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Svédország [IC-CP(2025)9-prov];
- Következtetések a Részres Felek Bizottsága által San Marino tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról [IC-CP(2025)10-prov]; valamint

¹⁰ Az egyezmény 67. cikkének (2) bekezdése.

- Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Szlovénia tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról [IC-CP(2025)11-prov].

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A tervezett jogi aktusok tíz Részes Államra irányulnak, és (az első tematikus értékelési körön alapuló) ajánlásokat tartalmaznak az isztambuli egyezmény végrehajtása érdekében meghozandó intézkedésekről, valamint következtetéseket a korábbi ajánlások Részes Államok általi végrehajtásáról. A jogi aktusok az egyezmény rendelkezéseinek az illetékes intézmények és a közigazgatás általi végrehajtására vonatkoznak. Az Unió csatlakozott az egyezményhez, ami az intézményeit és a közigazgatását illeti, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 336. cikkének hatálya alá tartozó saját intézményei és közigazgatása tekintetében kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az egyezményben meghatározott kötelezettségek elfogadására. Ezért helyénvaló meghatározni az Unió által az intézményei és a közigazgatása tekintetében a Részes Felek Bizottságában képviselendő álláspontot, mivel a tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, mert a jövőben hatást gyakorolhatnak az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére.

A saját intézményei és közigazgatása tekintetében az Unió hatáskörébe tartozó kérdésekre vonatkozó ajánlás- és következtetéstervezetek összhangban állnak az Unió szakpolitikáival és célkitűzéseivel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban. Ezért javasolt, hogy az Unió ne emeljen kifogást az ajánlás- és a következtetéstervezeteknek a Részes Felek Bizottsága 18. ülésén történő elfogadása ellen.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Általános elvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktus” fogalmába beletartoznak a nemzetközi jognak a kérdéses szervet szabályozó szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom magában foglalja azokat az eszközöket is, melyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”¹¹.

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A Részes Felek Bizottsága az isztambuli egyezmény által létrehozott szerv. A Részes Felek Bizottsága által elfogadandó tervezett jogi aktus joghatással bíró jogi aktus. A tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, mivel a jövőben hatást gyakorolhatnak az isztambuli egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére. Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

¹¹ A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Általános elvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben a tervezett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegüként azonosítható, míg a másik pusztán járulékos jellegű, az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatot egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani.

Valamely, egyidejűleg több cél elérésére irányuló vagy több elválaszthatatlan és egymáshoz viszonyítva nem járulékos jellegű összetevőt magában foglaló tervezett jogi aktus esetében az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapját kivételesen a különböző vonatkozó jogalapok fogják képezni.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

Ami az anyagi jogalapot illeti, az Unió a kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében csatlakozott az isztambuli egyezményhez, nevezetesen az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések¹², valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések¹³ tekintetében. Az Uniónak az isztambuli egyezményhez való csatlakozására két külön tanácsi határozat vonatkozik, annak érdekében, hogy figyelembe vegyék Dánia és Írország különleges helyzetét, tekintettel az EUMSZ V. címére. Következésképpen az Unió által a Részes Felek Bizottságában képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozatot is két határozatra kell bontani, amennyiben a vonatkozó ajánlások vagy következtetések mindkét kérdést érintik. A javasolt határozat az uniós intézményekkel és közigazgatással kapcsolatos kérdésekre vonatkozik. Ezért e határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 336. cikke.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 336. cikke, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

¹² A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹³ A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 4. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részes Felei Bizottságának 18. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében a tíz Részes Államnak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetek elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 336. cikkére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményét (a továbbiakban: az egyezmény) – az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében – az (EU) 2023/1075 tanácsi határozat¹⁴, és – a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében, amennyiben azok az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak – az (EU) 2023/1076 tanácsi határozat révén¹⁵ megkötötte, és az egyezmény az Unió tekintetében 2023. október 1-jén hatályba lépett.
- (2) Az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportjának (a továbbiakban: GREVIO) kell nyomon követnie az egyezménynek a Részes Felek általi végrehajtását. Az egyezmény 68. cikkének (11) bekezdése szerint a GREVIO-nak jelentést és következtetéseket kell elfogadnia az érintett fél által az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről.
- (3) Az egyezmény Részes Feleinek bizottsága – az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban – elfogadhatja az érintett Részes Félnek címzett ajánlásokat. Az ajánlások a GREVIO-jelentésen alapulnak, és különbséget tesznek

¹⁴ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 1. o.), [a Tanács \(EU\) 2023/1075 határozata – HU – EUR-Lex](#).

¹⁵ A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 4. o.), [a Tanács \(EU\) 2023/1076 határozata – HU – EUR-Lex](#).

azon intézkedések között, amelyeket a Részes Felek Bizottságának megítélése szerint a Részes Félnek a lehető leghamarabb meg kell hoznia, előírva, hogy három éven belül tegyen jelentést számára, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgőséggel bírnak. A hároméves időszak végén a Részes Félnek jelentést kell tennie a Részes Felek Bizottsága számára az egyezmény tíz konkrét területén meghozott intézkedésekről. Az említett információk, valamint a bármilyen további kapott információ alapján a Részes Felek Bizottsága elfogadja a bizottság titkársága által előkészített következtetéseket az ajánlások végrehajtásáról.

- (4) Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelését követő értékelési eljárásokat körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és az egyezmény 20 konkrét cikkével foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkel. A Részes Felek Bizottsága legutóbbi, 2024. december 17-i ülésén határozatot fogadott el a Részes Felek Bizottsága által a GREVIO első tematikus értékelési körének részeként elfogadott jelentésekre tekintettel elfogadandó ajánlásokról [IC-CP(2024)10 rev].
- (5) A Részes Felek Bizottsága a 2025. június 5–6-i 18. ülésén várhatóan elfogad az egyezmény tíz Részes Fél általi végrehajtására vonatkozóan nyolc ajánlástervezetet „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás megvalósítása révén” című első tematikus értékelési kör alapján, illetve két következtetéstervezetet (a továbbiakban: ajánlás- és következtetéstervezetek):
- Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Albánia [IC-CP(2025)2-prov];
 - Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Ausztria [IC-CP(2025)3-prov];
 - Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Dánia [IC-CP(2025)4-prov];
 - Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Finnország [IC-CP(2025)5-prov];
 - Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Monaco [IC-CP(2025)6-prov];
 - Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Montenegró [IC-CP(2025)7-prov];
 - Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Spanyolország [IC-CP(2025)8-prov];
 - Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Svédország [IC-CP(2025)9-prov];
 - Következtetések a Részes Felek Bizottsága által San Marino tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról [IC-CP(2025)10-prov]; valamint
 - Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Szlovénia tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról [IC-CP(2025)11-prov].
- (6) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 336. cikkének hatályán belül az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik arra, hogy saját intézményei és közigazgatása tekintetében elfogadja az egyezményben meghatározott kötelezettségeket. Az Európai

Unió Bírósága a 2021. október 6-i 1/19 véleményében (isztambuli egyezmény) (EU:C:2021:832, 305. pont) megerősítette, hogy az egyezményből eredő, a megelőző és védelmi intézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettségek jelentős része lényegében kötelező az Unióra nézve az igazgatási személyzet, valamint az intézményei, ügynökségei és szervei helyiségeit és épületeit látogató nyilvánosság tagjai tekintetében. Ezenkívül ugyanezen vélemény 307. pontjában a Bíróság megállapította, hogy az Uniónak nem szabad minimumkövetelmények vagy támogató intézkedések megállapítására szorítkoznia, hanem magának kell biztosítania e kötelezettségek teljes körű teljesítését. Ugyanakkor az Unió kötelezettségeinek terjedelmét az Unió sajátos jellegének és hatásköreinek figyelembevételével kell értelmezni. Különösen, mivel az uniós közigazgatás nem rendelkezik bűnüldözési hatáskörrel, a bűnüldözési ügyekre, mint például az azonnali távoltartási határozatok kibocsátására vonatkozó ajánlásokat úgy kell értelmezni, hogy azok szerint az Unió hatáskörén belül kell biztosítani az áldozat biztonságát, például azáltal, hogy az állítólagos elkövetők nem léphetnek be az intézmények helyiségeibe.

- (7) Az ajánlás- és következtetéstervezetek az egyezmény azon rendelkezéseinek végrehajtására vonatkoznak, amelyek az Unióra is alkalmazandók saját intézményei és közigazgatása tekintetében. Ezért helyénvaló meghatározni az Unió által a Részes Felek Bizottságában képviselendő álláspontot az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések vonatkozásában, mivel a tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, mert a jövőben hatást gyakorolhatnak az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére.
- (8) Albánia esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezetek szerint biztosítani kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák és intézkedések elegendő és fenntartható finanszírozását, többek között a nőjogi szervezetek finanszírozásának biztosítására irányuló átlátható eljárások révén (az egyezmény 8. cikke); tudatosságnövelő kampányokat vagy programokat kell támogatni és hatásukat rendszeres értékelni kell (az egyezmény 12. cikke); intézkedéseket kell hozni a képzés hatékonyságának megerősítésére, a munkavállalói fluktuációra tekintettel is (az egyezmény 15. cikke); ki kell bővíteni az elkövetőknek szóló meglévő programokat, és be kell vezetni kifejezetten a szexuális erőszak elkövetőit célzó programokat (az egyezmény 16. cikke); növelni kell a női áldozatok, különösen a speciális szükségletű nők számára rendelkezésre álló szolgáltatások finanszírozását és számát (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell az áldozatok hozzáférését az átfogó egészségügyi szolgáltatásokhoz (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell, hogy a segélyvonalak finanszírozásban részesüljenek (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell a szexuális erőszak áldozatainak igazságügyi orvosszakértői vizsgálatához való ingyenes hozzáférést (az egyezmény 25. cikke); intézkedéseket kell hozni a női áldozatok által tett bejelentések javítása és az áldozatközpontú és a nemi szempontokat figyelembe vevő reagálás érdekében (49. és 50. cikk); az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájával kapcsolatos esetekben biztosítani kell kockázatértékelési és -kezelési eljárások alkalmazását (az egyezmény 51. cikke); jobban ki kell használni az azonnali távoltartási határozatok elrendelésének lehetőségét (az egyezmény 52. cikke); biztosítani kell a védelmi határozatok elérhetőségét és hozzáférhetőségét minden áldozat számára (az egyezmény 53. cikke), valamint biztosítani kell a védőintézkedések végrehajtásának értékelését, és azt, hogy azok összhangban legyenek az egyezménnyel (az egyezmény 56. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió

álláspontja az, hogy nem emel kifogást az Albániának címzett következtetés elfogadása ellen.

- (9) Ausztria esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezetek szerint hosszú távú átfogó cselekvési tervet/stratégiai szakpolitikai dokumentumot kell kidolgozni az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájára vonatkozóan (az egyezmény 7. cikke); lebontott adatokat kell gyűjteni azon nők és lányok számáról, akik a nők elleni erőszakkal kapcsolatos tapasztalataikkal kapcsolatban segítséget kérnek a szociális szolgálatoktól (az egyezmény 11. cikke); az áldozatok tájékoztatni kell a támogató szolgáltatások elérhetőségéről (az egyezmény 12. cikke); nyomon kell követni, hogy az oktatási anyagok hogyan közelítik meg a kapcsolati erőszakkal és a nők elleni erőszakkal kapcsolatos kérdéseket (az egyezmény 14. cikke); képzést kell biztosítani a személyzet számára az általános támogató szolgáltatások terén (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell, hogy az áldozatok hozzáférjenek fenntartható és megfizethető lakhatási lehetőségekhez és a sérüléseket dokumentáló igazságügyi orvosszakértői jelentések kiadását (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell, hogy elegendő férőhely álljon rendelkezésre a menedékhelyeken (az egyezmény 22. cikke); válságközpontokat kell létrehozni a szexuális erőszak áldozatai számára szerte az országban olyan képzett szakemberekkel, akik az egyezménnyel összhangban nyújtanak támogatást és végzik az áldozatkezelést, és addig is biztosítani kell, hogy a meglévő egészségügyi szolgáltatások megfelelő támogatást nyújtsanak az áldozatoknak (az egyezmény 25. cikke); biztosítani kell, hogy a szankciók arányosak legyenek a bűncselekmény súlyosságával a nők elleni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó formáival kapcsolatos valamennyi esetben (49. és 50. cikk), biztosítani kell a védelmi határozatok alkalmazását, továbbá a távoltartást elrendelő határozatok és a védelmi határozatok közötti hézagok elkerülését (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást az Ausztriának címzett következtetés elfogadása ellen.
- (10) Dánia esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezet szerint biztosítani kell, hogy a szakpolitikák kellően figyelembe vegyék a nőkkel szembeni és a kapcsolati erőszak valamennyi formájának nemhez köthető jellegét (az egyezmény 7. cikke); erőfeszítéseket kell tenni a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés megvalósítására (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az adatgyűjtés bizalmas jellegét (az egyezmény 11. cikke); előtérbe kell helyezni a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést a megelőző kezdeményezésekben (az egyezmény 12. cikke); maximalizálni kell a képzési erőfeszítések hatását a nőjogi szervezetek szakmai tapasztalatára támaszkodva (az egyezmény 15. cikke); intézményesített együttműködési struktúrákat kell létrehozni a hatékony többszereplős együttműködés biztosítása érdekében (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell az áldozatok hozzáférését a hosszú távú pszichológiai tanácsadáshoz (az egyezmény 22. és 25. cikke); fel kell hívni a büntető igazságszolgáltatási szereplők figyelmét az új büntetőjogi jogszabályokra (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a kockázatértékelést az érintett szereplőkkel egyeztetve végezzék (az egyezmény 51. cikke); hatékonyabbá kell tenni az azonnali távoltartási határozatok és védelmi határozatok alkalmazását az áldozatok védelmének biztosítása érdekében (az egyezmény 52. és 53. cikke), valamint biztosítani kell az áldozatvédelmi intézkedések megfelelő végrehajtását a nyomozás és a bírósági eljárás során (az egyezmény 56. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós

joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a Dániának címzett következtetés elfogadása ellen.

- (11) Finnország esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezet szerint hosszú távú nemzeti stratégiát kell kidolgozni az átfogó, összehangolt megközelítés biztosítása érdekében (az egyezmény 7. cikke); fenntartható finanszírozási mechanizmusokat kell biztosítani az áldozatoknak szakértői támogatást nyújtó nem kormányzati szervezetek számára (az egyezmény 8. cikke); szabványosított adatkategóriákat kell létrehozni és harmonizálni kell az adatgyűjtési rendszereket (az egyezmény 11. cikke); rendszeresen tudatosságnövelő kampányokat kell szervezni (az egyezmény 12. cikke); értékelni kell a képzést és a nőjogi szervezetek szakmai tapasztalatára kell támaszkodni (az egyezmény 15. cikke); létre kell hozni a kapcsolati erőszak elkövetőinek szóló programokat (az egyezmény 16. cikke); intézményesített, több ügynökséget összefogó, az érintett szereplők közötti koordinációs struktúrákat kell létrehozni (az egyezmény 18. cikke); támogató szolgáltatásokat kell létrehozni az áldozatok felépülésének és függetlenségének megkönnyítése érdekében (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a támogató szolgáltatások rendelkezésre állását (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell a szexuális erőszak áldozatait segítő válságközpontok megfelelő földrajzi eloszlását a szexuális erőszak valamennyi áldozatának támogatása érdekében (az egyezmény 25. cikke); biztosítani kell a késedelem nélküli nyomozást és a proaktív bizonyítékgyűjtést az áldozatok vallomásain túlmenően is annak érdekében, hogy lehetővé váljon a nők elleni erőszakkal kapcsolatos ügyek hatékony büntetőeljárás alá vonása (az egyezmény 49. és 50. cikke); intézkedéseket kell hozni egy szisztematikusan alkalmazott, szabványosított kockázatértékelési mechanizmus létrehozására (az egyezmény 51. cikke); valamint hatékonyabbá kell tenni az azonnali távoltartási határozatok és védelmi határozatok alkalmazását, valamint meg kell erősíteni az ilyen határozatok nyomon követését (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a Finnországnak címzett következtetés elfogadása ellen.
- (12) Monaco esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezet szerint hosszú távú átfogó stratégiát kell kidolgozni az átfogó, összehangolt szakpolitikai megközelítés biztosítása érdekében (az egyezmény 7. cikke); folytatni kell a nők elleni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos adatgyűjtés fejlesztését (az egyezmény 11. cikke); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak megelőzésére irányuló intézkedéseket az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó egyéb erőszakformákra (az egyezmény 12. cikke); oktatási anyagokat kell készíteni a nők elleni erőszak témájáról (az egyezmény 14. cikke); létre kell hozni az erőszak elkövetőinek szóló programokat (az egyezmény 16. cikke); segélyvonalat kell létrehozni az erőszak áldozataivá vált nők számára (az egyezmény 22. cikke); válságközpontot kell létrehozni az erőszakos közöszlés vagy a szexuális erőszak áldozatai számára annak érdekében, hogy az áldozatok pszichológiai tanácsadáshoz és támogatáshoz férhessenek hozzá (az egyezmény 25. cikke); biztosítani kell, hogy a büntetőeljárásokban részt vevő szakemberek elegendő szakértelemmel rendelkezzenek, és a nemekhez kapcsolódó szempontokat figyelembe vevő képzésben részesüljenek (az egyezmény 49. és 50. cikke); egységesíteni kell az erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos összehangolt kockázatértékelés gyakorlatát az érintett szolgálatok számára (az egyezmény 51. cikke), valamint biztosítani kell az áldozatok jogainak védelmét a

nyomozás és a bírósági eljárás során (az egyezmény 56. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a Monacónak címzett következtetés elfogadása ellen.

- (13) Montenegró esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezet szerint elegendő pénzügyi és humán erőforrást kell biztosítani a nők elleni erőszak megelőzését és az ellene folytatott küzdelmet célzó szakpolitikákhoz, intézkedésekhez és jogszabályokhoz, valamint fenntartható finanszírozást kell biztosítani a nem kormányzati szervezetek számára (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell, hogy valamennyi érdekelt fél gyűjtse és lebontsa az adatokat (az egyezmény 11. cikke); fokozni kell a rendszeres megelőző intézkedések végrehajtására irányuló erőfeszítéseket, tudatosságnövelő kampányokat kell folytatni, és hangsúlyozni kell, hogy az interszekcionális megkülönböztetés áldozatai jobban ki vannak téve az erőszak kockázatának (az egyezmény 12. cikke); fokozni kell a nőkkel szembeni sztereotípiák és előítéletek kezelésére irányuló erőfeszítéseket a formális oktatás, a kultúra és a média területén (14. cikk); biztosítani kell a nők elleni erőszakkal kapcsolatos képzést az áldozatokkal kapcsolatba kerülő valamennyi szakember számára (az egyezmény 15. cikke); a kapcsolati erőszak és a szexuális erőszak elkövetőinek szóló programokat kell létrehozni és bővíteni (az egyezmény 16. cikke); fokozni kell a többszereplős együttműködésre irányuló erőfeszítéseket (az egyezmény 18. cikke); garantálni kell, hogy az egészségügyi szolgáltatók elsőbbséget biztosítsanak a nők elleni erőszak és a kapcsolati erőszak női áldozatainak, és tiszteletben tartsák magánéletüket (az egyezmény 20. cikke); javítani kell az áldozatokat segítő szakszolgálatok és tanácsadás elérhetőségét (az egyezmény 22. cikke); válságközpontot kell létrehozni az erőszakos közönség és/vagy a szexuális erőszak áldozatai számára az áldozatok támogatása és pszichológiai támogatása érdekében (az egyezmény 25. cikke); meg kell előzni a nők elleni erőszak áldozatainak ismételt kihallgatását (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy kapcsolati erőszak esetén rendszeresen végezzenek kockázatértékelést (az egyezmény 51. cikke); biztosítani kell, hogy az azonnali távoltartási határozatokat hatékonyan nyomon kövessék (az egyezmény 52. és 53. cikke); valamint biztosítani kell a meglévő védőintézkedések hatékony alkalmazását, és további védőintézkedések bevezetését az egyezménnyel összhangban (az egyezmény 56. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a Montenegrónak címzett következtetés elfogadása ellen.
- (14) Spanyolország esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezet szerint a nem kormányzati szervezeteket be kell vonni a szakpolitikai döntéshozatalba, valamint a szakpolitikák és intézkedések értékelésébe (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok bontását (az egyezmény 11. cikke); meg kell tanítani a gyermekeknek, hogy a szexuális kapcsolatok központi eleme a beleegyezés (az egyezmény 14. cikke); javítani kell a nők elleni erőszak áldozataival és elkövetőivel foglalkozó valamennyi érintett szakember képzését (az egyezmény 15. cikke); javítani kell az elkövetőknek szóló programok egyezménynek való megfelelését (az egyezmény 16. cikke), létrehozva a több ügynökségre kiterjedő együttműködési mechanizmusokat (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell, hogy a szexuális erőszak áldozatai hozzáférjenek a támogató szolgáltatásokhoz (az egyezmény 25. cikke); kezelni kell azon tényezőket, amelyek megakadályozzák az áldozatokat az erőszak

bejelentésében, és amelyek másodlagos viktimizációhoz vezetnek (az egyezmény 49. és 50. cikke); továbbá biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok az egyezménnyel összhangban rendelkezzenek az azonnali távoltartási határozatok elrendeléséhez szükséges jogkörrel, valamint intézkedéseket kell hozni a védelmi határozatok megsértésének megfelelő kezelésére (az egyezmény 52. és 53. cikke); Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a Spanyolországnak címzett következtetés elfogadása ellen.

- (15) Svédország esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló ajánlástervezet szerint a nők elleni erőszakkal kapcsolatos szakpolitikáknak figyelembe kell venniük az interszekcionális megkülönböztetésnek kitett áldozatok szükségleteit, értékelni kell e szakpolitikák hatásainak felmérésére irányuló stratégiákat (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell a támogató szakszolgáltatásokat nyújtó nőjogi szervezetek finanszírozásának fenntartható szintjét (az egyezmény 8. cikke); bővíteni kell a megelőző intézkedések körét a nők elleni erőszak valamennyi formája tekintetében (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell, hogy az egyezmény 14. cikkében felsorolt témákat és elveket a gyakorlatban oktassák (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az érintett szakemberek számára az erőszak egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájáról szóló szisztematikus képzést, valamint biztosítani kell e képzés értékelését (az egyezmény 15. cikke); az egyezménnyel összhangban minimumszabványokat kell kidolgozni az elkövetőknek szóló programokra vonatkozóan, és biztosítani kell azok értékelését (az egyezmény 16. cikke); az érintett ügynökségek közötti koordinációs és együttműködési mechanizmusokat kell elfogadni (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell az áldozatok megkülönböztetés nélküli hozzáférését az egészségügyi ellátáshoz (20. cikk); biztosítani kell a menedékhelyekhez való hozzáférést valamennyi áldozat számára (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell, hogy az ország egész területén elegendő számú válságközpont legyen az erőszakos közösülés és/vagy szexuális erőszak áldozatai számára (az egyezmény 25. cikke); intézkedéseket kell hozni annak ösztönzésére, hogy az interszekcionális megkülönböztetés kockázatának kitett nők bejelentést tegyenek (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy szisztematikus, összehangolt módon végezzenek kockázatértékeléseket az áldozatokra és gyermekeikre vonatkozóan (az egyezmény 51. cikke), továbbá intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az azonnali távoltartási határozatokat, távoltartási végzéseket és védelmi határozatokat (a közös otthontól távoltartó határozatokat) gyorsan, azonnali hatállyal rendeljék el, és hatékonyan nyomon kövessék (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a Svédországnak címzett következtetés elfogadása ellen.
- (16) San Marino esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló következtetéstervezet szerint biztosítani kell, hogy a nemzeti koordináló szerv egyeztessen a civil társadalmi szervezetekkel (az egyezmény 10. cikke); rendszeres viktimizációs felméréseket kell végezni és elő kell mozdítani a kutatási tevékenységeket (az egyezmény 11. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a San Marinónak címzett következtetés elfogadása ellen.

- (17) Szlovénia esetében az egyezmény végrehajtásáról szóló következtetéstervezet szerint a koordináló szerv szerepét a teljes mértékben intézményesített szervekre kell bízni, és biztosítani kell a szükséges humán és pénzügyi erőforrást (az egyezmény 10. cikke); biztosítani kell az erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos átfogó adatgyűjtést (az egyezmény 11. cikke), valamint a nők elleni erőszak valamennyi formájának bejelentését ösztönző intézkedéseket kell hozni (az egyezmény 49. és 50. cikke). Mivel az e kérdésekkel kapcsolatos következtetések összhangban állnak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban, az Unió álláspontja az, hogy nem emel kifogást a Szlovéniának címzett következtetés elfogadása ellen,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az egyezmény 67. cikke alapján létrehozott Részcs Fek Bízottságának 18. ülésén az Unió áltál képviseleendő álláspont az, hogy nem emel kifogást a következő jogi aktusok elfogadása ellen:

- (1) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Albánia [IC-CP(2025)2-prov];
- (2) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Ausztria [IC-CP(2025)3-prov];
- (3) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Dánia [IC-CP(2025)4-prov];
- (4) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Finnország [IC-CP(2025)5-prov];
- (5) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Monaco [IC-CP(2025)6-prov];
- (6) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Montenegró [IC-CP(2025)7-prov];
- (7) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Spanyolország [IC-CP(2025)8-prov];
- (8) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Svédország [IC-CP(2025)9-prov];
- (9) Következtetések a Részcs Fek Bízottsága áltál San Marino tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról [IC-CP(2025)10-prov]; valamint
- (10) Következtetések a Részcs Fek Bízottsága áltál Szlovénia tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról [IC-CP(2025)11-prov].

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*